

afgøres i Henhold til de bestaaende Love. Jeg tænker her paa et Tilfælde fra Odense, som sikkert den højtærede Minister vil minde, hvor Arbejderforsikrings-Raadet havde afvist Spørgsmaalet og sagt, at det kunde ikke komme ind under Loven; herimod blev der protesteret, idet man fra modsat Side mente, at der var overvejende Sandsynlighed for, at Ulykkestilfældet var indtraadt under Arbejdet. Medens Raadet paa dette Omraade sagde et Nej, afgjorde den højtærede Minister det til et Ja, og derfor vil jeg sige den højtærede Minister Tak, det var rigtigt afgjort. Det var altsaa, fordi der var overvejende Sandsynlighed for, at Ulykkestilfældet var indtraadt under Arbejdet. Nu rejser sig det Spørgsmaal i det foreliggende Tilfælde: Er der overvejende Sandsynlighed for, at Døden er indtraadt som Følge af Ulykkestilfældet, eller er dette ganske udelukket? Her maa der, synes jeg, naar man er stillet overfor Loven og dens Bestemmelser, afgjort spørges saaledes: Foreligger der uomtvistelige Beviser for, at Døden ikke er indtraadt som Følge af Ulykkestilfældet? Saaledes maa Spørgsmaalet, forekommer det mig, ligge i Henhold til Loven, og hvis man ikke kan eller ikke tør besvare dette Spørgsmaal med et Ja, saa bør der ogsaa tilkendes Erstatning for Død, thi Retslægeraadet siger jo kun, at det nærer Betænkelighed, Retslægeraadet tør ikke gaa saa langt, at det fastslaaer, at Døden ikke skyldes Ulykkestilfældet, men at den afgjort skyldes den i Forvejen værende Sygdom. Det tør Retslægeraadet ikke, det nærer kun Betænkelighed, men saa forstaar jeg ikke, at den højtærede Minister tør afgøre Spørgsmaalet saaledes, som han har gjort, i Særdeleshed naar man sammenholder det med Lovens § 32, hvor der er Tale om Afgørelsen af Sager vedrørende Ulykkestilfælde, der hjemler Ret til Erstatning for Invaliditet. Her hedder det bl. a., at der skal tages Hensyn til saadanne forud bestaaende Forringelser af Arbejdsevnen, som maa antages at forværre Ulykkestilfældets Følger. Altsaa, i et Tilfælde, hvor der ydes Erstatning for opstaaet Invaliditet, skal der tages Hensyn til en i Forvejen bestaaende Svaghed. Derimod, hvor der er Tale om Død, skal man altsaa betragte en i Forvejen bestaaende Sygdom som den eneste Dødsarsag, hvilket er ganske diametralt modsat Indholdet af Lovens § 32 vedrørende Fremgangsmaaden ved Erstatning for Invaliditet. Det er efter min Mening en meget farlig Afgørelse, den højtærede Minister her har

truffet, thi enhver, som herefter overhovedet kommer til Skade, og som i Forvejen har en Sygdom, kan risikere, at man betragter den paagældende Sygdom og ikke Ulykkestilfældet som Aarsagen til Dødsfaldet, og det forekommer mig, at hvis den højtærede Minister er kommet til dette Resultat og vil fastholde det i Fremtiden, bør man hurtigst muligt faa Ulykkesforsikringsloven taget op til Revision, saaledes at der kan blive fastslaaet aldeles bestemte Regler ogsaa paa dette Omraade. Det forekommer mig imidlertid, at der i Forvejen er givet saa klare Bestemmelser, at en saadan Afgørelse ikke burde kunne træffes.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

I. A. Hansen: Jeg forlangte Ordet for en kort Bemærkning, umiddelbart efter at det ærede Medlem Hr. Slengerik havde haft Ordet. Jeg forlangte Ordet for at gøre en kort Berigtigelse af en Udtalelse, som det ærede Medlem fremsatte overfor den højtærede Minister Hr. Klaus Berntsen. Den højtærede Minister havde jo fuldkommen Ret i, at jeg under Forsvarslovenes Behandling havde Lejlighed til at motivere, hvorfor der i Overgangstiden nødvendigvis maatte være en Række Poster paa de militære Budgetter, der fremtræder som anslaaede Beløb. Jeg gjorde ikke denne Bemærkning direkte foranlediget af det ærede Medlem, men indirekte. Det ærede Medlem har jo paa et andet Sted, hvor jeg har haft Lejlighed til at diskutere med ham, ret ofte kritiseret disse anslaaede Beløb. Jeg vidste, at denne Kritik vilde blive gentaget fra denne Talerstol, og derfor fremsatte jeg ved Forsvarslovenes anden Behandling en Motivering for, at disse Beløb var anslaaet saaledes. Jeg gjorde det i mine indledende Bemærkninger den 25. Juni, og de findes refereret i Rigsdagstidende Sp. 2201—02. For øvrigt vil jeg gerne sige, at jeg ikke mindre end det ærede Medlem Hr. Slengerik glæder mig over, at den højtærede Forsvarsminister har tilsagt en Forhandling om at faa saa mange af disse anslaaede Beløb som muligt fikseret.

Siden jeg havde Ordet her, er der en Række ærede Medlemmer, der har haft personlige Elskværdigheder at rette til mig. Jeg skal ikke komme meget ind derpaa, jeg skal navnlig slet ikke tale om det ærede Medlem Hr. Holstein, med hvem